

Nº 14 – Edició Maig de 2011
400 exemplars

LA COSTA DEL MECO

Full periòdic informatiu de l'AAVV Dalt la Vila

EDITORIAL

REPRENDRE CAMINS

Benvolguts veïns:

Un cop superat el tràmit de l'assemblea del dia 14, se'ns presenta una oportunitat per a reconduir Dalt la Vila cap a un futur construït entre tots.

A l'assemblea es va fer palès que, malgrat divergències i diferències de criteri, podem dialogar i caminar junts cap al futur, futur que, per cert, es veu a venir amb tempesta donada l'apatia que envolta als que ens governen.

Dos dels nostres veïns van fer que aquesta Junta contempli el futur amb optimisme i ganes de treballar: un per oferir-se a col·laborar pel que fa a la cohesió veïnal i l'altre per obrir-nos els ulls davant l'apropament del següent PEMU en el 2017, aquí mateix. Ambdós ens van donar més ganes de treballar encara. El nostre agraïment.

El resultat del que ve només es podrà superar si tots col·laborem, tenim la responsabilitat i l'obligació de treballar plegats, trencar esquemes del passat i implicar-nos en els problemes de tots, sigui com sigui sempre acaba afectant a cadascun de nosaltres. Només junts, fent pressió, ho aconseguirem. No cal esperar tenir el problema a sobre per reaccionar. Cal dedicar temps i esforç, però val la pena, el resultat pot ser un barri digne. Des de Manel Valls a Martí i Pujol, tots som Dalt la Vila, amb diferents problemàtiques que ens afecten.

Sabem sobradament que tenim veïns amb diferents carències. Cap a ells ens hem de dirigir en primer lloc, els més febles han de tenir preferència en el nostre treball. No hem d'esperar res d'aquells que res ens donen. Som nosaltres els qui hem de treballar. Potser aleshores entendran que una societat divorciada és com una família sense unió: un desastre.

Ara tenim sobre la taula el tema de la inseguretat en el nostre barri: en pocs dies han succeït una colla de fets que ens han alertat. Sembla que l'oasi s'ha acabat. No podíem ser diferents de la resta de la ciutat: els incívics i la mala gent són a tot arreu. Molts veïns aquests dies s'han qüestionat: "On anirem a parar, això no ho havíem vist mai aquí" Doncs bé, ja ho hem vist. En més d'una ocasió s'ha transmès la intranquil·litat pel que fa a la manca d'efectius a Dalt la Vila. Sembla doncs, que han pres nota els qui no ho havien d'haver fet. Esperem que després d'aquests actes, prenguin bona nota els qui ja ho havien d'haver fet.

I ja ha arribat. L'hora de les eleccions és aquí. Meditem bé cap a on hem de dirigir el nostre vot, pensem molt bé qui treballa per Dalt la Vila i qui no. El resultat ens afectarà.

També al maig tindrem temps per gaudir, les festes de maig són aquí amb els seus diferents actes previstos i la XXXI edició de la Fira de l'Arrop.

De totes maneres i que quedi ben clar, només units i en bloc aconseguirem les reaccions que ens mereixem, no per ser diferents sinó per ser iguals a la resta.

L'equip de la Junta

PACIÈNCIA CIUTADANA

"De vegades la pau fa més mal". Se'n recorden vostès d'aquesta cançó?

Sembla que no pugui ser, però és veritat; tan veritat com la deixadesa a la que es veu sotmesa Dalt la Vila. Diversos fets constatats, donen fe d'un futur incert davant la manca d'implicació d'un ampli sector de la classe política que ens governa. Però, la paciència té límits i ja n'estem fins el cap de munt!

Estem tips de comprovar com la inseguretat va augmentant al nostre barri però no arriba la vigilància que necessitem: en menys de dos mesos, hi ha hagut tres robatoris al carrer Fluvià, un atracament a un vianant entre el carrer Pujol i el carrer Felip i de'n Rosés, una intrusió a una de les cases d'aquest carrer i la cremada de contenidors i un vehicle al carrer Pujol. Caldrà doncs que els veïns s'organitzin en patrulles per vigilar? Continuem?...

Sí, continuem... Pedaços més que qüestionables pel que fa referència a la mobilitat rodada dins del barri, des de fora cap a l'interior. Continuem?...

Sí, continuem... Propietaris de finques que fa anys que esperen que algun il·luminat pels déus, prengui decisions sobre la seva propietat. Això sí, mentrestant aquestes edificacions van avançant cap a la ruïna. Continuem?...

Sí, continuem... Edificis que amenacen la nostra seguretat: només cal fer una ullada als teulats per adonar-se que amb qualsevol tempesta forta, ens cauran a sobre. Aleshores sortirem corrents a buscar responsables, però ara com ara cada vegada tenim més clar on cal dirigir el percentatge de culpa. Continuem?...

Sí, continuem... Vorerres intransitables per la gent amb un mínim de problemes de mobilitat. Trams de carrers que salten en el temps d'un sol nivell modern a l'Edat Mitjana. S'ha arribat a arranjar un sol carrer seguint interessos aliens als del veïnat, i no s'ha continuat en els del seu voltant,... com si les persones que hi viuen estiguessin dispensades de pagar impostos! Continuem?....

Sí, continuem... Solars abandonats durant anys, plens de brossa i brutícia, susceptibles de patir un incendi i dels que els rosegadors en són els amos, provocant molèsties i insalubritat als veïns. Però, ...si no hi ha denúncies ni protestes, no s'hi fa res. Continuem?...

Sí, continuem... Típics i bonics culs-de-sac que en ple segle XXI funcionen encara com en el segle XIX amb foses asèptiques, perquè no hi ha xarxa de clavegueram. Cert, encara que costi de creure!. Continuem?...

Sí, continuem... Un any fent reclamacions per a que finalment es refaci la xarxa de cables elèctrics del carrer de les Eres!. I tot i així el resultat estètic no ha estat el que calia esperar per preservar el patrimoni. Continuem?...

Sí, continuem... Pressupostos pensats i debatuts, ...adjudicats! però que mai s'apliquen als nostres carrers. Continuem?...

Sí, podríem continuar però aquesta vegada el que farem serà reaccionar. Potser ens hauríem de plantejar constituir un partit polític independent i entrar a formar part del joc polític. Potser, dic potser, així s'ens escoltaria.

Si aquest projecte tirés endavant, quin podria ser el perill? que s'escampés com una taca d'oli? Doncs que s'escampil!. Tal vegada jugant amb les mateixes regles i tenint les mateixes armes podríem ser escoltats. Si som capaços voluntàriament de lluitar per la nostra ciutat, per la nostra gent gran, pels més desfavorits, si tenim encara il·lusió per una societat més equilibrada, siguem valents i somiem en dur a terme projectes. Aquest podria ser un de bo.

Com un bon amic meu i veí em va dir fa poc «Vivim temps extraordinaris,... hem de fer coses extraordinàries»

Quina cosa és més extraordinària que lluitar per allò en el que es creu !...i si a sobre és just...

**LA SARGA
NTANA**
CUINA I CULTURA

Sant Sebastià 2
08911 Badalona
T 93 484 22 16

**Ca
Fiduer**
CONSUM

Barcelona 20
08911 Badalona
T 93 384 21 61

cooperativisme · productes de proximitat
cuina de qualitat · cultura · concerts
sopars-tertúlia de llibres · sopars-tertúlia de teatre
comerç just · productes ecològics

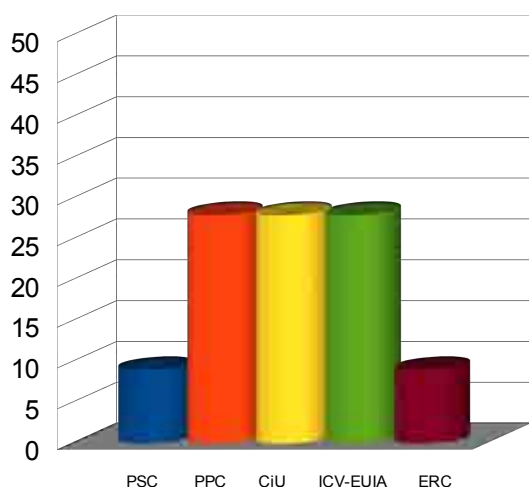
Visita lasargantana.org o segueix-nos a [facebook.com/lasargantana](https://www.facebook.com/lasargantana)

Gabriel H. Tafalla
President de la AAVV Dalt la Vila

Evolució gràfica municipal

QUÈ FAN ELS NOSTRES REPRESENTANTS MUNICIPALS PEL DALT LA VILA?

DES DEL DARRER MECO DE MARÇ HAN PASSAT 7 SETMANES, QUÈ SÓN 7 PUNTS QUE APORTEM A LA GRÀFICA

Baixem 1 punt a PSC i ERC per la falta de proximitat i comunicació a Dalt la Vila, la resta de formacions com PPC i ICV conserven la seva puntuació per mantenir l'interès vers el nostre barri i afegim 2 punts a CiU, per les darreres mostres d'interès. Donada la proximitat de les eleccions el proper Mecó el marcador es posarà a zero. Número a número veurem l'evolució dels propers 4 anys. Desitgem que les futures gràfiques tinguin moviment, això ens indicarà que Dalt la Vila es mou i els nostres representants també.

Lamentem profundament la manca d'interès per Dalt la Vila; hores d'ara encara no hem trobat els motius d'aquesta indiferència. Es parla molt d'aquest nucli, però la realitat és que per raons que no tenim clares restem en una aturada tècnica fora del nostre abast.

Esperem que els canvis que s'acosten produixin moviments al nostre barri: la nostra gent és oberta a col.laborar, si cal.

Els Semàfors

SEMÀFOR VERMELL

Un cop més i davant la falta de seguretat al barri, otorguem el semàfor vermell, als responsables de seguretat, donat que ja s'han comunicat els fets i molèsties en repetides ocasions i la resposta ha estat nul.la.

SEMÀFOR VERD

Als emprenedors que últimament han tingut la voluntat de montar els seus negocis a Dalt la Vila, com també els qui hi tenen els seus des de fa temps. Esperem que aquest fet no sigui l'últim i mica en mica ens retrobem amb un barri ple d'activitat

La llegada de los romanos

Continuando con nuestra narración de los orígenes de **Bautulo**. Hoy continuaremos con la llegada de los romanos.

La especial situación política en que se hallaba la zona mediterránea a finales del siglo III a. C, fruto del enfrentamiento entre Roma y Cartago, fue el desencadenante de la conquista romana de la Península Ibérica. En el año 218 a.C el ejército de Cneo Cornelio Escipión, desembarcó en Empúries, con la intención de cortar la retaguardia de las tropas cartaginesas hacia Roma.

Una vez conseguida la victoria, los romanos decidieron quedarse en la tierra que habían conquistado y en su descenso por la costa se asentaron en diversas zonas de la Layetania, donde fundaron ciudades como **Blandae**, (Blanes), **Iluro**, (Mataró) y **Baetulo**, (Badalona), e iniciaron un nuevo modelo de estructuración del territorio y de organización del campo.

1

2

Romanización

Los cambios que aportaron los romanos incidieron de manera determinante sobre los iberos, y la influencia debió ser tan grande que acabaron por adoptar las costumbres de los romanos, sus creencias, e incluso acabaron perdiendo su escritura, y su lengua, en un fenómeno que se conoce como romanización. Una muestra de esta asimilación conseguida por los iberos, se puede observar en los cambios que experimentaron sus costumbres funerarias. Por ejemplo, en Badalona, en las excavaciones de Font y Cussó, se descubrieron dos estelas funerarias ibéricas, formando parte de las losas de cubierta de la cloaca del **Cardo Máximo** de la ciudad. Estas estelas tenían inscripciones escritas con signos ibéricos pero copiando ya las formulas de las lapidas funerarias romanas.

Francisco de la Torre

Pl. de la Constitució, 4 - Tel. 93 464 28 34
(Dalt la Vila) BADALONA

CANSALADERIES I XARCUTERIES

Margenat

MANTANÇA I ELABORACIÓ ARTESANA

C/ Santiago Rusiñol, 23 - Tel. 93 389 48 20
Av. Martí Pujol, 223-229 - Tel. 93 389 27 85
BADALONA

1 Lucio Minicius Natalis gano la carrera de quadrigas en 227ª olimpíada. Nació en Barcino en el año 96,d,C.

2 El también hispano Justiniano Emperador romano

MIREM ENRERA

per Joan Expósito

Els típics cincs Culs – de – sac de Dalt de la Vila.

A partir del s.XVII, la nova densificació del nucli urbà i la ocupació gradual dels badius i horts de la Sagrera, va donar lloc als diversos cul-de-sac que sorgiren i encara existeixen, en el dia d'avui:

Al començar el carrer de Fluvià o carrer d'en Ullal.

Entrant al carrer de Fluvià, a l'esquerra quasi a la cantonada amb la Plaça de l'Oli, existeix un dels cul-de-sac de Dalt de la Vila, és un carreró angular en forma de "L" amb les cases nº 1, 2, 3, 5, 7, 9 i 11, que formen un petit racó amb arbres i flors al cor de la ciutat, això ens recorda la Badalona pagesa, pintoresca i tranquil·la que un temps va ser, i que no tornarà mai més, tenint en compte, que aquest sector va començar a consolidar-se a partir de la consagració de Santa Maria al s. XII.

Vista del cul-de-sac al carrer de Fluvià

foto jexpósito

Carreró de Barbera.

El carrer de Barberà, que fins 1975 era conegut pel carrer del Campanar Vell, té a l'esquerra, en direcció al carrer del Temple, un carreró curt i estret que forma una petita placeta interior i amb vivendes ambdós costats. En el segle XVIII, formava part de la Torre Vella i les utilitzaven els seus jornalers, a diferència dels altres cul-de-sac es troba a faltar un espai per un petit jardí.

Carrer de Sant Antoni de Pàdua a la Plaça Constitució.

A la dreta de la Plaça de la Constitució, comença el carrer de Sant Antoni de Pàdua, un carrer sense sortida on es troba un dels cul-de-sac de Dalt la Vila, la casa en angle, a l'entrada, fou a partir del segle XVI i, durant bastants anys, un reconegut hostal, encara avui es pot apreciar l'arc de mig punt que formava l'accés a la casa de menjars.

Cul-de-sac de Sant Antoni de Padua

Foto jexpósito

Seguint el carreró i cap a l'interior, existeixen 2 cases amb un jardí molt pintoresc i la seva "comuna"

exterior que donava servei a les dues vivendes.

La paret frontal i el fons del carreró estan situades sobre el sector que correspon al 2n Teatre Romà, trobat a Catalunya segons els experts, i que resta pendent des de l'any 2002, de realitzar-hi una completa excavació.

Masia de Can Farigola a la cantonada de la placeta del c/. de les Eres

Masia de Can Farigola a la placeta del c/. de les Eres, c/. de la Costa. Foto jexpósito

▲ La masia de Can Farigola a la placeta del carrer de les Eres, amb c/. la Costa, és del segle XVIII, i totalment reformada entre finals de XIX i principis del XX, és de planta basilical i en forma en "L", aquesta característica la fa diferent a la resta de masies de Dalt de la Vila, consta de tres façanes i tres volums.

▲ L'accés principal és a través d'una porta en arc de mig punt, amb l'emmarcament de pedra adovellada, el primer pis amb balcó de llosa de pedra i barana de forja, també un segon pis similar, amb emmarcaments de pedra ressaltada sense obertura.

▲ La coberta del volum central és a dues aigües de teula àrab, la coberta de la dreta a una sola pendent i teula àrab, al volum esquerre, fins i tot, s'hi va afegir una planta i es va transformar en un habitatge independent de planta i dos pisos, que deformen la perspectiva general de la masia, fou a principis del s.XX, el resultat era, i és, un híbrid. Era una masia urbana amb terres de conreu, en el decurs del segle XIX, es va anar adaptant més a la vida urbana i industrial que començava, que al seu passat de pagesia.

▲ El carrer de les Eres era conegut pel Joc de la Pilota, un lloc per jugar a pilota i molt similar a les botges actuals.

▲ A principis de 1700, es van construir les primeres masies del sector, i els documents de l'època varen començar a anomenar-lo com a carrer de les Eres.

Encara avui, manté el mateix nom, de carrer de les Eres.

Durant bastants anys, tot el sector envoltant de la parròquia de Santa Maria, fou l'ERA comunal dels pagesos de Dalt de la Vila.

Plaça i carrer de la Font.

També el carrer de la Font existeix un cul-de-sac, rectilini, que d'antuvi servia de pas i separació entre les darreres cases de la Plaça Constitució i la Plaça de Barberà, i com l'accés posterior a les mateixes vivendes.

Cul-de-sac al carrer de les Eres.

Després de passar l'antiga masia de Can Blanc de les Eres, a la dreta del carrer, es troba un carrer que forma un angle recte, quasi enfront de l'excavació pendent de la muralla del Teatre Romà.

Aquest cul-de-sac disposa d'una placeta o pati comunitari, fins i tot, amb una palmera i altres elements vegetals com plantes i flors, enfront les tres cases nº 14, 16 i 18, compostes de planta baixa i pis. És un racó bucòlic, quasi un oasi de pau i tranquil·litat dins el cor de Dalt la Vila.

Detall i façanes de les cases 14-16-18 del cul de sac del c/. de les Eres

foto jexpósito

Dalt la Vila
manides · botifarres · pa de coca · vins · xatordada · patés
formatges · carns a la brasa · tapes · xampanyet · embotits ibèrics

Plaça de la font, 6 · 08911 Badalona
Tel. 934 644 121 · 661 422 400

FORN DE PA

J. Argelich

C/ Barcelona, 30 - Tel. 93 389 51 85
Pl. Pomar, 3 - Tel. 93 395 16 07
Av. Martí Pujol, 247-253 - Tel. 93 464 32 74
BADALONA

CALVINAPI

Plaça de Pau Casals. 1

TORNAREM A REFER LA TORRATXA?

Després de molt temps d'insistir, sobretot l'AAVV de Dalt la Vila, per fi s'inicia la rehabilitació del conjunt de cases, en una de les quals hi visqueren els Frias. Amb la Torre Vella i l'església de Sta. Maria constituïen durant molts anys un espai variat, típic, representatiu i complex del Dalt la Vila.

L'espai incloïa també una edificació singular: **una torratxa rodona**. Que servia de defensa de l'esmentada Torre Vella, on en ocasions s'hi refugiava la població de la vila davant d'atacs diversos que patiren.

Cap els anys seixanta del segle passat, per obra d'un urbanisme poc respectuós amb les preexistències i alhora un afany de ressaltar la façana de l'església com a capçal del carrer dit del Temple, la torratxa fou enderrocada.

D'ella només en resten testimonis dibuixats o fotografies (vegeu per exemple "Resum d'història de Badalona"-1984, "Revista de Badalona-1966i1978 o "Amistad n.88-setembre-1977 i n.92,febrer-1978.....) **Fotos adjuntes.**

L'any 1977, a instància de veïns i entitats ciutadanes, l'Ajuntament convocà un Concurs d'idees per a la Protecció i Rehabilitació del Dalt la Vila. Encarregant al guanyador el desenvolupament d'un Pla, després dir de millora (PEMU) d'aquest barri.

Si bé les administracions en els pla i revisions successives han donat molta importància a les restes romanes del segle I a de C, de les que aviat es connectaran pel subsòl les Termes amb les botigues de sota Font i Cussó; no ha tingut la mateixa cura de la part per damunt del nivell del terra, és a dir, de la Badalona dels segles XI a l'actual.

Si bé els temps no semblen propicis per les obres públiques, penso que potser ara que es rehabilita Can Frias fora escaient de plantejar-se la reurbanització d'aquest espai que conformen els edificis del capçal del carrer el Temple fins iniciar el carrer de la Costa.

La idea ja la van proposar els arquitectes badalonins Gil, Ponsirenas i Puig que obtingueren el tercer lloc del Concurs, i crec que ells podrien desenvolupar-la.

D'un cantó, caldria reformar les escalinates afegint-hi unes rampes per a gent amb mobilitat reduïda tocant a Can Frias i, d'altra banda, reorganitzar l'espai "refent" la base de l'antiga torratxa en el seu lloc. No reedificant-la potser, però transformant-la potser en un banc circular al bell mig del qual tingui un element de verd (arbre,arbusts,...) inaccessible al públic per mitjà d'un cilindre de vidre o plàstic transparent.....

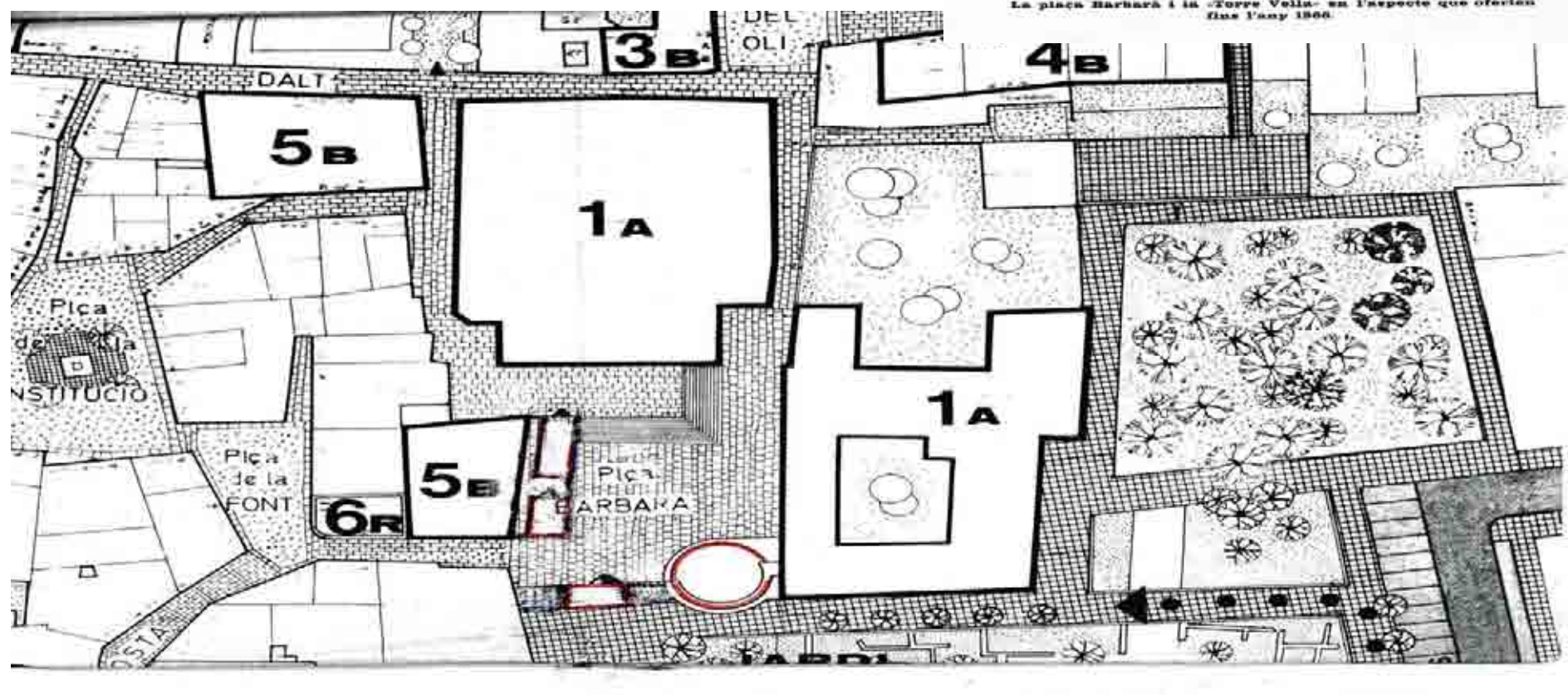
(plànol-proposta adjunt a aquest text)

Tal vegada una proposta fora dels temps. Però, heu-la aquí.

NUS
octubre-desembre 2010

DALT DE LA VILA
La plaça Barbara i la Torre Vella- en l'aspecte que oferien fins l'any 1900.

ESTANC BENEYTO

En la nostra cava trobareu un extens assortiment i edicions limitades de cigars

exp. núm. 27

Pl. Medicina - Telèfon i Fax 93 384 55 54 - 08911 Badalona
(junt Ambulatori President Companys)

BAR

CAN JOAN

Plaça de l'Oli, 2, Tel. 93 384 33 04 - BADALONA

DALT DE LA VILA I LA POLÍTICA CULTURAL PER AL PROPER MANDAT

1. La política cultural del Ajuntament badaloní ha estat molt polaritzada per la forta influència del Museu Municipal pel que fa a l'arqueologia de les restes romanes de l'antiga Bætulo. Si bé l'AV considera que el passat romà és un bé cultural a protegir i preservar, es planteja si la política cultural municipal no s'hauria de reduir a aquest aspecte concret del patrimoni físic, i tenir en compte altres vessants, com ara les urbanístiques, arquitectòniques, artístiques, històriques, tradicionals, etc?
2. Anys enrere s'ha sacrificat la coherència urbanística i tipològica d'alguns llocs d'aquest barri malmès a l'adquisició gratuïta de les plantes baixes per a les museïtzacions de les restes romanes, aixecant més pisos dels que haurien resultat d'unes actuacions "normals". L'AV del Dalt de la Vila va rebre de l'equip de govern que ara finalitza el seu mandat la manifestació solemne que no es repetirien aquest tipus d'operacions. Quin serà el capteniment que proposara al proper govern?
3. La presència d'un potent jaciment de restes al subsòl del barri genera sovint problemes, retards i entrebancs amb les obres més necessàries, fins i tot les reparacions imprescindibles, ara una mica alleugerides pels bons oficis del Gerent del Dalt de la Vila. Però quan les restes es consideren d'un cert valor, aleshores el drama és inevitable perquè la obra esdevé impossible i el solar queda als llims dels llocs sobre els que no es farà res durant molt anys... o mai. Recentment l'AV ha tingut notícies sobre alguna ciutat on l'Ajuntament ha conduït amb diligència i encert un programa que estableix un compromís entre la ciutat real d'avui —que necessita viure i no decaure— i la ciutat del passat —que s'ha de conservar però no necessàriament com a part d'un museu—. Hi ha alguna idea semblant per al proper mandat?
4. Dalt de la Vila no és només la Bætulo romana i la Torre Vella, també és la vila medieval i el nucli antic del XVIII, amb carrers estrets, cases de tipologia tradicional, architectures que han de mantenir-se com el record del nucli històric de Badalona, dels seus orígens. Al moment de regeneracionisme a partir dels anys de 1973 quan els ciutadans van decidir lluitar, entre d'altres coses, pel Dalt de la Vila van fer servir el clam de "qui perd els orígens, perd la identitat". Bé. Avui el barri està sotmès a una sèrie de normes urbanístiques, arquitectòniques, constructives i decoratives per mantenir-lo. Benvingudes siguin. Però totes acaben sent obligacions per als propietaris. L'Ajuntament està absent en les polítiques (i en el costos) del paisatge daltvilatenc. Considera que ha de ajudar-se (llevant impostos o donant subvencions) a les operacions de millora del bé cultural que representa el Dalt de la Vila?
5. Entenem que la política cultural, més enllà dels problemes concrets que hem assenyalat a les preguntes anteriors, ha de ser una política de ciutat, global, adreçada a tothom, àmplia i integradora. Però al Dalt de la Vila vivim cada vegada més allunyats de la resta de Badalona, perquè aquest és un barri que no té el dinamisme d'altres llocs, és un barri que decau (per moltes raons, algunes de les quals han estat esmentades). Dins de la política que proposa, està prevista la dinamització cultural de barris com el Dalt de Vila?

L' Equip de la Junta
AAVV Dalt la Vila

El proper dissabte 14 de maig a les 12 hores obre al públic l'exposició Domus Alba, l'imperi del plaer o el plaer de l'imperi ([carrer Lladó, 29, al local de la petanca](#)). Una mostra que recull una vintena de peces amb les que s'intenta recrear i donar a conèixer el món del sexe i l'erotisme al nostre passat romà. L'exposició es complementa amb l'edició d'un llibre ("Poemes amoris baetulans i altres textos de la Domus Alba") que recull poemes, textos i alguna imatge de l'exposició i amb un documental sobre el sexe al món romà i el procés de "descobriments" de la Domus Alba. La exposició restarà oberta fins el 2 de juliol.

Al projecte han participat artistes plàstics (Cebrià Olivé, Mercè Olivé, Dionís Orrit, Lluïsa Pla, Joan Puche, Joan Sansa, Judith Themistanjioglus, Josep Torres), escriptors (Toni Prat i Odile Arqué), el professor i traductor de llatí Antonio Javier Ortiz Cano, la sexòloga Josefina Barbarà, el cineasta Josep Calle i el compositor Marià Marin. Tot amb la col·laboració de l'Associació de Veïns de Dalt la Vila.

La mostra es completarà amb les conferències de la sexòloga Josefina Barbarà i un espectacle poètic-musical a càrrec de Pere-Eugeni Font, Andreu Solsona, Odile Arqué, Eugeni Roig i Marià Marin.

Les troballes arqueològiques de la Domus Alba que presentem en aquesta exposició, així com els textos i imatges recollits en el bloc (<http://domusalba.blogspot.com/>) i al llibre, són, evidentment, apòcrifs, una simulació feta amb la finalitat de gaudir del nostre passat romà.

En molts moments durant la preparació del muntatge i en el resultat final tant de l'exposició com el llibre hem barrejat el joc eròtic i l'humor. Els antics romans acompanyaren amb el riure bona part de la seva ars erotica. Van entendre perfectament que l'erotisme i l'humor són productes exclusius de la ment humana. Hem fet doncs una simulació amb la finalitat de gaudir del nostre passat romà i fer gaudir als altres. La primera part l'hem aconseguida amb escriure, esperem aconseguir també la segona.

L'exposició estarà oberta tots els caps de setmana

Divendres de 18 a 21 hores

Dissabte de 11 a 14 i de 18 a 21 hores

Diumenge de 11 a 14 hores

FARMÀCIA Goizens
Av. Martí Pujol 230-246 (08911) Badalona
Tel 93 384 47 54 Fax 93 384 52 43

c/ Sant Sebastià, 39 BADALONA

Miquel
Carreras

bellesa i estil

Any nou, Casa Frias nova!

L'any nou ha portat a Dalt la Vila, i per extensió a tota la ciutat, un motiu d'alegria. La Casa Frias, a la plaça Barberà, per fi llueix una cara esplèndida. S'ha reparat la façana i s'ha pintat que fa goig de veure.

Després d'un estudi exhaustiu fet per l'arquitecte Sr. Joan Sansa on quedava palès l'estat lamentable de l'edifici i els perills que comportava; després d'anys de reivindicació per a la seva rehabilitació; després d'instàncies, trucades i converses; després que l'Ajuntament s'hi posés de debò per desencallar els problemes amb els propietaris, finalment podem gaudir del resultat que es pot qualificar, sense por d'equivocar-nos, de magnífic.

Estem contents, sí. I no voldria enterbolir aquesta alegria, però...La llàstima és que no s'hagi pogut aconseguir que la rehabilitació fos integral, de tot l'edifici per poder ser habitat, ja sigui com a vivendes o com a seu d'alguna empresa, o com a despatxos de professionals lliberals. Si així hagués estat, el seu manteniment estaria assegurat; per contra, ara pot ser el blanc perfecte per als incívics dels sprays, nous okupes, etc...i, evidentment, també corre el risc de tornar-se a degradar.

Però ara, com deia, estem contents i satisfets. Sabem que s'ha fet una bona feina -en ambdues direccions: A.VV i Ajuntament- i esperem que l'actual situació econòmica no sigui una excusa per allargar en el temps altres possibles rehabilitacions a Dalt la Vila.

La crisi no durarà sempre i nosaltres ja estem acostumats a esperar.

Per tant, encara mantenim la paciència per seguir reivindicant la rehabilitació de la Masia Trias, al carrer de Sant Sebastià. La Masia, convenientment refeta en el sentit que quedés tal com era quan es va construir i adaptant-la a les necessitats i ordenances actuals, hauria d'esdevenir l'equipament de barri per excel·lència. Se li poden adjudicar molts usos i molt necessaris i ha de ser una prioritat per la regidoria de Cultura i Patrimoni a l'hora de pensar en com s'inverteixen els diners que es destinin a l'esmentada regidoria, juntament amb les altres que hi haurien d'intervenir.

Mentrestant, celebrem la renovada cara que ens ofereix la plaça de Barberà que, amb Can Frias, juntament amb la Torre Vella i l'església de Santa Maria ha fet un gir espectacular. Des d'aquestes ratlles, gràcies a tothom que ho ha fet possible.

Margarida Cartagena i Valls

BA ETULO SEGLE XXI

Hablando
???
Claro

BADALONA
PRIMER
↪
Ens deixem
algú

MAI S'HAVIA
FET TAN POC
EN TANT TEMPS

ESPECIALISTA
EN BADALONA

9, 6adn11.62:
19 B9q9j0ns

A Dalt la Vila
fan falta

PARLEM AMB LA NOSTRA GENT GRAN

Amb l'objectiu de conèixer una mica la història del barri, la història que han anat construint les persones que han viscut a Dalt de la Vila amb la seva quotidianitat, he parlat amb la Maria Prat, filla del barri, nascuda al carrer Barcelona n. 2 ara fa 9 dècades.

La Maria m'ha atès de seguida i m'he trobat molt a gust revivint amb ella moments ja passats. Com es fa impossible transcriure tota la informació que m'ha donat, us ofereixo una petita mostra.

La Maria és filla del barri així com també ho era la seva mare. A casa seva tenien una fàbrica de trenats elàstics i cordeleria: feien gomes de calcetes i calçotets.

Com era la vida quotidiana al barri ?

Abans hi havia més relació. Sortíem a la fresca, trèiem la cadira fora... ara no surt ningú. La televisió ho ha matat tot. Tothom es queda a dintre mirant la televisió. No passaven cotxes i això feia que els nens i nenes poguessin córrer lliurement pel carrer.

Antigament la gent s'estava al carrer. El meu pare, de tant en tant, treia el gramòfon i ballàvem.

Abans ens coneixíem tots, que ara no ens coneixem ningú.

La gent treballava en diferents feines. Hi havia un pescador, dues tendes,... Al barri també hi havia un cafè que li deien el Pociello.

Quines distraccions tenien?

Per la festa major posaven un escenari a la Plaça de la Constitució. Venien cantants com Encarna Sánchez,... De vegades també es posaven discos i la gent cantava.

En alguna ocasió s'havien arribat a fer tres festes al barri: una a la Plaça Constitució, una a la Plaça de l'Oli i una a la Plaça de la Font.

Una vegada tothom es va disfressar d'època. Va haver un que es va disfressar d'ós i un de gitano que portava l'ós. El que feia de gitano es va enganxar un bigoti amb cola de fuster i després no se'l podia treure de cap manera.

També es va fer un partit de fútbol entre els de la Plaça de la Constitució i els de la Plaça de l'Oli perquè anaven en contra.

Recordo que es va arribar a fer una "corrida de toros" però amb toros que eren persones disfressades.

Després d'aquella època sembla que van deixar de fer-se aquestes activitats. En Crespi era qui animava i tenia moltes iniciatives d'aquest tipus. Quan ell ja no s'hi va dedicar, tot es va anar acabant.

Els diumenges, el meu avi anava a l'Ajuntament a buscar cacahuets i ens asseiem tots al portal a menjar-ne.

També anàvem a la Rambla o a ca l'Arnús a passejar.

Quins problemes tenia el barri quan vostè era joveneta ?

Si et posaves malalt havies de cridar el metge, però l'havies de pagar cada vegada que venia. El que venia pel barri vivia davant de les monges. S'anomenava Dr. Bonet.

Per comprar anàvem a la plaça Maignon. També venien el peix a la plaça de la Constitució: sardinetes... T'omplien un plat per 10 cèntims.

(La meva filla sempre volia menjar la cresta del pollastre perquè deien que feia tornar "guapu".)

El barri ha canviat : què s'ha guanyat i què s'ha perdut?.

S'ha guanyat que podem anar al metge en cotxe si ho necessitem. S'ha perdut que no hi ha tanta relació entre els veïns com hi havia abans.

Alguna anècdota que vulgui explicar.

D'anècdotes n'hi ha moltes. Per exemple, en una ocasió una persona va anar a batejar el seu fill però el capellà no es va creure que n'era el pare i el va voler fer fora de l'església.

Un dia que batejaven nens, vaig portar la nina embolicada perquè la bategessin i, quan el capellà ho va veure, va llençar la nina escales avall i li va esquerdar el coll.

Quan neixia un nen, la canalla anava a cantar sota els balcons i cantava aquesta cançó:

"Tireu confits, no sigueu escarransits
Si no en voleu tirar el nen (o la nena) es morirà."

També m'enrecordo de "la Gatos", una noia molt bonica que treballava al Molino i vivia al carrer de la Costa. Fruit d'una història amorosa va tenir un fill. La germana d'aquesta noia se'l va quedar i ella va perdre una mica el senderi.

I tantes i tantes anècdotes i vivències que n'hi ha per escriure un llibre. A veure si ho fem.

Llúcia Ventura.

QUE VE EL LLOP!

Que ve el llop, que ve el llop!. Quantes vegades no hem sentit aquesta frase?. De petits de ben segur!... en escoltar el conte de la Caputxeta Vermella. De mes grans, quan romancejàvem fins l'últim moment per fer els deures, i acabàvem claudicant a corre-cuita, com si ja li veiéssim les orelles al llop!. I si fa no fa, quotidianament seguim fent el mateix amb totes aquelles coses que ens fa mandra fer o no ens vénen gaire de gust!

Als nostres polítics -persones com nosaltres al cap i a la fi- es veu que els passa el mateix. Però l'experiència acumulada els fa diferents, perquè en saben treure profit: les actuacions a última hora refresquen la memòria dels electors tant o més, segons sigui la mida de l'obra que facin.

Dalt la Vila no ha demanat mai grans infraestructures que suposin inversions milionàries. Però, tot i així, la carrera més frenètica que ha cursat l'actual govern municipal pel nostre barri no ha estat altre que fer passar en raons als seus habitants, amb arguments fútils sempre, i recentment en clau de crisi.(recordem que ha quedat pendent la rehabilitació del carrer de La Costa).

Badalona té un nucli antic, però deixat... sobre tot, de voluntat política per fer-hi valer per exemple la Llei de Barris, com s'ha fet en d'altres municipis o en diferents indrets de la nostra ciutat:

-2004 a La Salut, Sant Joan i Sant Antoni de Llefià i la Pau:

-actuacions urbanístiques per esponjar la zona, amb l'obertura de carrers, creació de places i espais de convivència

-actuacions socials com programes de formació laboral, increment d'ajuts socials als avis, creació d'equips de suport a nens i joves i mesures de dinamització del petit comerç.

Pressupost: 18.600.000€

Ajut aprovat: 9.300.000€

-2007 a Sant Roc, Artigues i El Remei:

-actuacions urbanístiques per prioritzar els vials per vianants i l'activitat comercial i potenciar la connectivitat entre Sant Roc i Sant Adrià. Reurbanitzacions dels carrers Santiago, Casanova i Balmes.

Pressupost: 15.075.992€

Ajut aprovat: 7.537.996€

El 2009 i 2010 s'afegeix el concepte "viles i nuclis antics" a la Llei de Barris i per aquest motiu s'ha pogut fer inversió en nuclis vells de ciutats, pobles i viles, alguns molt més desconeguts i no tant degradats com el de Badalona.

Com a complement d'aquesta llei, el Pla Únic d'Obres i Serveis de Catalunya (PUOSC), és el programa de cooperació local del Govern de la Generalitat, amb una dotació econòmica més gran, la qual cosa el converteix en el principal instrument de suport al món local català. El pla incideix directament en la qualitat de vida de la ciutadania, finançant actuacions per cobrir les necessitats dels habitants dels municipis, ja siguin grans o petits. Per això, el PUOSC ha estat una eina vital de suport als ajuntaments en la prestació de serveis als ciutadans que, en 30 anys, ha permès realitzar 27.616 actuacions (1.646.325.616 € de inversió total).

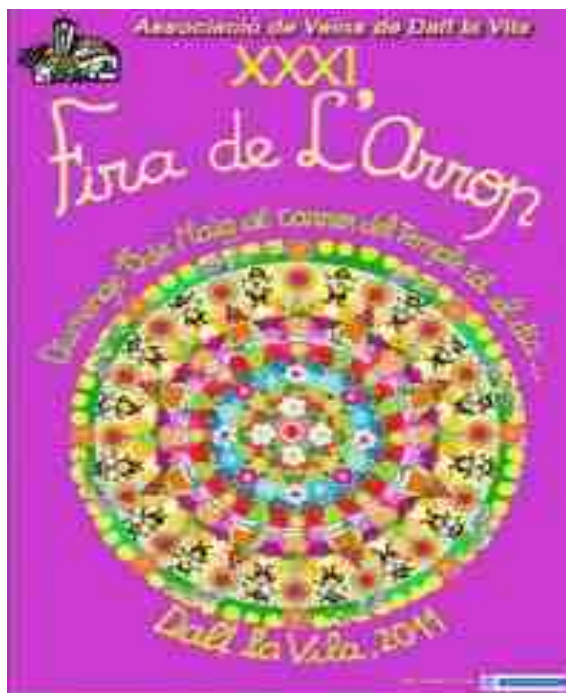
Concretament a la nostra ciutat, els ajuts del PUOSC s'han emprat per a la restauració de la Torre Mena i arranament de La Rambla.

Dignificar el nucli antic d'una ciutat com Badalona, podia haver estat una fita a assolir. Malauradament, cap govern municipal l'ha assenyalat mai, com a possible candidat, mentre els ajuts han estat vigents.

Al nostre barri hem anat pellucant urbanísticament parlant, de la Cia. d'Aigües (arranjament del carrer Lladó) i del Pla Zapatero (Vilamajor, Dalt i carrer de la Plaça). Al cap de vall només hem aconseguit pegats, i encara gràcies! Tenim carrers asfaltats, d'altres sense asfalt encara, carrers a un nivell o amb voreres tan altes o estretes que no són fàcils d'accedir a gent gran o criatures... i un mostrari de paviments i mobiliari urbà sense cap criteri de coherència que faci del nostre, un barri amb cara i ulls!. I d'ajuts socials pels avis o dinamització del petit comerç,... res que s'hi assembli!

I ara que ve el llop... toca deixar de fer el ronso; distreure'ns amb noves promeses i penjar-se medalles per la feina que s'ha fet. A Dalt la Vila, però, només podem atorgar condecoracions per posar jardineres i pilones.

Ernest Pruna i Duñó

FESTES DE MAIG

15 de Maig durant tot el dia

XXXI EDICIÓ DE LA FIRA DE L'ARROP

21 de Maig: Plaça Constitució

Per la tarda: Xocolatada, Pallassos i Maquillatges

Per la nit: Cantada d'Havaneres amb rom cremat

4 de Juny

Sopar de socis: Lloc pati de l'Escola Cultural

Preu del ticket 5 € (aprovat per L'assemblea 14/04/2011)

Els tiquets es podran retirar a partir del 16 de Maig en els llocs següents:

Els dilluns de 19 a 20 a la AAVV de Plaça Constitució

Bar Can Joan (Plaça de l'Oli)

Forn Argelich (Carrer Barcelona)

La llei de barris funciona!!!
A Dalt la Vila ???

Col·labora

Ajuntament de Badalona